

[Pelle Voigt]

ganske betydelige økonomiske byrder til følge for nogle bestemte grupper.

Tanken med forslaget har jo været at gennemføre en forenkling af boligstøttereglerne, men vi synes ikke, at forslaget opfylder den målsætning i særlig høj grad. Når man ser på den meget omfattende og komplicerede lovgivning på dette område, de mange sider i den oprindelige lov, er det lykkedes at skære en enkelt side ud af den nuværende lovgivning, og en sådan forkortelse på en sekstendedel kan næppe kaldes den helt store forenkling.

Vi vil stemme for de ændringsforslag, som er stillet dels af Socialdemokratiet, dels af regeringen, fordi vi anser dem for at være forbedringer i forhold til det ganske dårligt udarbejdede forslag, som vi startede med at behandle. Vi vil dog også sige, at vi synes, at det, der vil ligge tilbage, når vi er færdige med afstemningerne her, efter vores opfattelse ikke lever op til det, som en ny boligstøttelov burde indebære.

Vi har i en række ændringsforslag påpeget nogle af de problemer, som nyskabelserne her vil indebære, selv om de altså ikke på væsentlige punkter indebærer forenklinger, i hvert fald ikke så betydningsfulde forenklinger, at man kan forsvare de større eller mindre sociale urimeligheder, som forslaget indebærer.

Jeg skal ikke gå ind i alle detaljerne i SF's ændringsforslag, men henlede Folketingets opmærksomhed på nogle enkelte: Vores forslag med hensyn til beregningen af husstandsindkomsten har tilsyneladende ikke fået flertal og ej heller opløsning fra Socialdemokratiet. Det betyder, som vi har anført i bemærkningerne til forslaget, at hvis børnefradraget kommer op på 2.200 kr. pr. barn i 1993, indebærer det, at en enlig forsørger med tre børn og en husstandsindkomst på 120.000 kr. inden børnefradrag kan nægtes boligsikring til en husleje på 2.300 kr. Det er efter vores opfattelse en klar urimelighed, som ud fra almindelige rimeligheds-synspunkter burde have været fjernet, men dette har altså ikke fundet nåde for flertallets øjne.

Vi kunne pege på flere andre problemer. Vi finder f.eks., at der burde være social balance i tildelingen af byfornyelsesboligsikringen. Det bortfalder fuldstændigt med vedtagelsen af de nye formuleringer, vi arbejder med her.

Med hensyn til beregningen af boligydelse for ejere har SF stillet et ændringsforslag, der til dels er en administrativ forbedring, og i de svar,

der er udarbejdet til Boligudvalget, erkender ministeren oven i købet, at det formentlig ville være billigere end det, ministeren selv har foreslået. I stedet fastholder flertallet det ret komplicerede forslag, som ministeren oprindeligt fremsatte, og det rammer socialt skævt; det betyder nemlig, at folkepensionister, der udelukkende lever af deres egen pension eller har meget små ekstraindkomster og bor i huse med meget små lån, kan miste mere end 2.000 kr. om året. For enkeltes vedkommende kan tabet blive på helt op til 10.000 kr. Det finder vi fuldstændig urimeligt i forhold til en befolkningsgruppe, der har spinket og sparet og bestræbt sig for så vidt muligt ikke at sætte sig i gæld. Vi mente egentlig, at et synspunkt af denne art var noget, der burde kunne skabes bred enighed om i Folketinget, men det synes ikke at være tilfældet. Og sådan kunne man naturligvis fortsætte.

Som sagt vil SF afvente udfaldet af afstemningen om vore ændringsforslag. Vi vil stemme for de ændringsforslag, som er stillet dels af boligministeren selv og dels af Socialdemokratiet, fordi de indebærer forbedringer i forhold til det eksisterende forslag, men vi vil godt sige, at det forslag, der ligger her, ønsker SF ikke at tage medansvar for. Vi mener ikke, at den forenkling, der gennemføres, er socialt rimelig og afbalanceret; vi mener, at de mange sjuskefejl, der var i forslaget fra begyndelsen, har taget en så stor del af Boligudvalgets tid, at man ikke har kunnet komme ned i substansen og få løst nogle af de væsentlige problemer, og at vi derfor i virkeligheden burde have arbejdet videre med denne sag grundigt og sagligt og gjort den færdig til efteråret.

Et af de eksempler, der er på, hvad vi synes der bør gøres til efteråret, peges der på i det fælles betænkningsskema, som er udarbejdet af SF, Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet: nødvendigheden af og muligheden for en omlægning af boligstøtten, så man i en række tilfælde kan lade boligstøtten følge enkelte ejendomme og ikke den enkelte lejer. Det vil fremme mobiliteten i ejendommene, og det har der heller ikke været tid til eller mulighed for at få ordentligt gennemarbejdet og belyst under udvalgets arbejde.

Vores konklusion vil altså, hvis man skal dømme efter det betænkningsskema, der er afgivet her, være, at SF kommer til at stemme